

(221. 1.)

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot wijziging en aanvulling van den derden en vijfden titel van het Iste boek van het Burgerlijk Wetboek en in verband daarmede wijziging van de wet van 23 April 1879 (*Staatsblad* n°. 72).

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 16 December 1912.

WILHELMINA.

(221. 2.)

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, de artikelen 13, 14, 22, 24, 29, 41, 42, 45, 54, 107, 108, 109, 112, 113, 116, 126, 130 en 138 en het opschrift der derde afdeling van den derden titel van het eerste boek van het Burgerlijk Wetboek te wijzigen, zoomede na artikel 43 van genoemd wetboek in te voegen een nieuw artikel en te doen vervallen de artikelen 110 en 111 van genoemd wetboek, met wijziging van een met genoemde artikelen verbandhoudend voorschrift in de Wet van 23 April 1879 (*Staatsblad* n°. 72);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In artikel 13, 1ste lid, van het Burgerlijk Wetboek worden tusschen de woorden: „huwelijksafkondigingen,” en „van” ingevoegd de woorden: „van toestemmingen tot het huwelijk.”

Artikel 2.

In de artikelen 14 en 22 van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „huwelijksaangiften en der huwelijksafkondigingen” vervangen door de woorden: „huwelijksaangiften, der huwelijksafkondigingen en der toestemmingen tot het huwelijk”.

Artikel 3.

Artikel 24 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Een ieder is bevoegd om zich door de bewaarders der registers van den burgerlijken stand uittreksels uit die registers te doen afgeven. Die uittreksels zullen, wanneer zij met de registers overeenstemmen, geloof verdienen tot op het oogenblik, dat de valsheid daarvan, met in achtneming der regelen,

bij het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voorgescreven, zal zijn bewoord. De legalisatie der handteekening van den bewaarder der registers van den burgerlijken stand op door hem als zoodanig uitgegeven stukken geschiedt, indien zij vereischt of door belanghebbenden verlangd wordt, door den voorzitter der arrondissements-regtbank, of den regter die dezen vervangt.”

Artikel 4.

Artikel 29 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Binnen drie dagen na de bevalling, Zondagen en daarmede gelijkgestelde dagen niet medegerekend, moeten de aangiften van geboorten worden gedaan aan den plaatselijken ambtenaar van den burgerlijken stand, en in tegenwoordigheid van twee getuigen.

Met den Zondag worden ten deze gelijkgesteld de Nieuwjaarsdag, de Christelijke tweede Paasch- en Pinksterdagen, de beide Kerstdagen, de Hemelvaartsdag en de verjaardag des Konings.

De ambtenaar van den burgerlijken stand zal van de aangifte dadelijk eene akte opmaken.

Hij is bevoegd om te vorderen dat het kind aan hem worde vertoond.”

Artikel 5.

Het opschrift der derde afdeling van den derden titel van het eerste boek van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Van de huwelijks-aangiften en -afkondigingen en van de toestemmingen tot het huwelijk.”

Artikel 6.

Artikel 41 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Wanneer aan den ambtenaar van den burgerlijken stand niet blijkt dat voor de aangevende personen eenig wettig beletsel bestaat om met elkander in den echt te treden, zal hij dadelijk de vereischte afkondiging doen. Indien, ingevolge de artikelen 108 en 109, ook andere ambtenaren van den burgerlijken stand de afkondiging moeten verrichten, zendt hij hun te dien einde onverwijld de daarvoor vereischte gegevens.”

Artikel 7.

Artikel 42 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„De akte, waaruit zal moeten blijken dat de afkondiging heeft plaats gehad, zal in het register, volgens de orde harer dagteekening, ingeschreven en door den ambtenaar van den burgerlijken stand onderteekend worden.”

Artikel 8.

Achter artikel 43 van het Burgerlijk Wetboek wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 43a.

De akte van toestemming van de ouders, grootouders of voogden, door den ambtenaar van den burgerlijken stand opgemaakt, moet volgens de orde harer dagteekening in het register worden ingeschreven.

Onverminderd de vereichten in het algemeen door de wet aan den inhoud van akten van den burgerlijken stand gesteld, zal de akte van toestemming bevatten:

1°. de voornamen, namen, den ouderdom, het beroep en de woonplaats der aanstaande echtgenooten;

2°. de hoedanigheid, waarin de verschijnende partijen hare toestemming geven.

De ambtenaar is bevoegd om te vorderen dat de identiteit der verschijnende personen verklaard worde door twee hem bekende getuigen. Hij zal van deze verklaring in de akte melding maken.”

Artikel 9.

In artikel 45 6°. van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „huwelijks-afkondigingen, ter plaatse alwaar die vereischt worden” vervangen door de woorden: „huwelijks-afkondiging, ter plaatse alwaar die vereischt wordt”.

Artikel 10.

Artikel 54 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„In burgerlijke of militaire gasthuizen, in gevangenhuisen of andere openbare gestichten zullen bijzondere registers worden gehouden, waarin van het overlijden en de daartoe betrekkelijke omstandigheden zal worden melding gemaakt.

Artikel 11.

Artikel 107 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Vóór het voltrekken van het huwelijk geschiedt daarvan door de zorg van den ambtenaar van den burgerlijken stand afkondiging door middel van aanplakking van een, door dezen ambtenaar opgemaakt, geschrift aan het huis der gemeente en wel op Zaterdag. Het geschrift zal aangeplakt blijven tot na de voltrekking van het huwelijk.

Dit geschrift en de akte, die van de huwelijksafkondiging moet worden opgemaakt door den ambtenaar van den burgerlijken stand, zullen bevatten:

1°. De voornamen, namen, den ouderdom, het beroep en de woonplaats der aanstaande echtgenooten, en indien dezelve reeds vroeger getrouwd zijn geweest, de namen van hunne vorige echtgenooten;

2°. De voornamen, namen, het beroep en de woonplaats van hunne ouders;

3°. Den dag, de plaats en het uur waarop de afkondiging is geschied.”

Artikel 12.

In artikel 108 van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „zullen de beide afkondigingen” en in artikel 109 van het Burgerlijk Wetboek de woorden: „zullen de huwelijks-afkondigingen” vervangen door de woorden: „zal de afkondiging”.

Artikel 13.

De artikelen 110 en 111 van het Burgerlijk Wetboek vervallen.

Artikel 14.

Artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Wanneer het huwelijk binnen een jaar, te rekenen van de huwelijks-afkondiging, niet is voltrokken, zal hetzelfde niet voltrokken mogen worden, dan nadat alvorens wederom eene nieuwe afkondiging zal gedaan zijn.”

Artikel 15.

In artikel 113, 2de lid, van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „van eene afkondiging” vervangen door de woorden: „van afkondiging”, terwijl in artikel 113, 3de lid, het woord: „eerste” wordt geschrapt.

Artikel 16.

Artikel 116, 5°. van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen: „Wanneer de vereischte huwelijks-afkondiging geen plaats heeft gehad;”.

Artikel 17.

Artikel 126, 2°, 2de zin van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„De toestemming kan ook bij de huwelijksakte worden gegeven of bij akte, door eenen ambtenaar van den burgerlijken stand opgemaakt en in het register van toestemmingen tot het huwelijk ingeschreven, op de wijze als bij artikel 43*a* is bepaald.”

Artikel 18.

Artikel 126, 6°. van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Het bewijs dat de huwelijks-afkondiging zonder stuiting is afgelopen, ter plaatse alwaar die afkondiging, overeenkomstig de artikelen 107 en volgende van dezen titel, vereischt wordt, of wel dat eene gedane stuiting is opgeheven.”

Artikel 19.

In artikel 130 van het Burgerlijk Wetboek wordt het woord: „derden” vervangen door het woord: „tienden” en wordt het woord: „laatste” geschrapt, terwijl aan dit artikel een nieuw tweede lid wordt toegevoegd, luidende:

„Het openbaar ministerie bij de arrondissements-regtbank, binnen welker rechtsgebied het huwelijk zal worden voltrokken, is bevoegd om uit hoofde van gewichtige redenen dispensatie te verleenen van de afkondiging en van voorschreven wachttijd. Het is verplicht om de oorspronkelijke akte, waarbij de dispensatie is verleend, neder te leggen ter griffie van voormelde regtbank”.

Artikel 20.

In artikel 138, 2de lid, van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „moeten de huwelijksafkondigingen” vervangen door de woorden: „moet de huwelijks-afkondiging”.

Artikel 21.

In artikel 2, eerste lid, onder *b*, der wet van 23 April 1879 (*Staatsblad* n°. 72), tot regeling der heffing van regten wegens de verrigtingen van den ambtenaar van den burgerlijken stand, wordt in plaats van: „50, 56 en 110” gelezen: „41, 50, 56 en 107”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te den

De Minister van Justitie,